Prasība, kas celta 2010. gada 26. novembrī — *Evropaïki Dynamiki/Frontex*

(Lieta T-554/10)

(2011/C 30/95)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* (Atēnas, Grieķija) (pārstāvji: *N. Korogiannakis* un *M. Dermitzakis, lawyers*)

Atbildētāja: Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (*FRONTEX*)

Prasītājas prasījumi:

— Atcelt *FRONTEX* lēmumu noraidīt prasītājas piedāvājumu, kas izteikts, atbildot uz uzaicinājumu iesniegt piedāvājumus atklātā konkursā *Frontex*/OP/98/2010-EOROSUR Lielais Pilotprojekts (OV S 66-134098), kā arī visus turpmākos saistītos *FRONTEX* lēmumus, tostarp lēmumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu konkursa uzvarētājam;

— atcelt *FRONTEX* lēmumu noraidīt prasītājas piedāvājumu, kas izteikts, atbildot uz uzaicinājumu iesniegt piedāvājumus atklātā konkursa *Frontex*/OP/87/2010 — Ietvarlīgums (OV S 66-098323) 1. un 6. grupā, kā arī visus turpmākos saistītos *FRONTEX* lēmumus, tostarp lēmumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu konkursa uzvarētājiem;

— piespriest *FRONTEX* atlīdzināt prasītājai sakarā ar attiecīgo konkursa procedūru radušos zaudējumus EUR 9 358 915,00 apmērā;

— piespriest *FRONTEX* atlīdzināt prasītājai zaudējumus sakarā ar iespējas zaudējumu un kaitējumu tās reputācijai un uzticamībai EUR 935 891,00 apmērā, un

— piespriest *FRONTEX* atlīdzināt prasītājas tiesāšanās un citus izdevumus, kas radušies saistībā ar prasību, pat ja šī prasība tiktu noraidīta.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā prasītāja lūdz atcelt atbildētājas 2010. gada 16. septembra un 2010. gada 20. oktobra lēmumu noraidīt tās piedāvājumu sakarā ar uzaicinājumu iesniegt piedāvājumus atklātā konkursā *Frontex*/OP/98/2010 *EOROSUR* Lielais Pilotprojekts (OV S 66-134098) un atklātā konkursa *Frontex*/OP/87/2010 — Ietvarlīgums (OV S 66-098323) 1. un 6. grupā, kā arī visus turpmākos saistītos *FRONTEX* lēmumus, tostarp lēmumu par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu konkursa uzvarētājiem. Vēl prasītāja prasa kompensāciju par iespējamiem zaudējumiem sakarā ar konkursa procedūru.

Savas prasības pamatošanai prasītāja izvirza šādus divus pamatus.

Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka atbildētāja ir pārkāpusi Finanšu regulas ([1]) 100. panta 2. punktā noteikto pienākumu norādīt pamatojumu, jo *FRONTEX* esot atteikusies sniegt prasītājai pietiekamu pamatojumu vai skaidrojumu.

Turklāt prasītāja apgalvo, ka atbildētāja esot pieļāvusi vairākas acīmredzamas un nopietnas kļūdas vērtējumā, tā esot pārkāpusi nediskriminācijas principu un neesot ievērojusi izslēgšanas kritērijus, tādējādi pārkāpjot Finanšu regulas 93. panta 1. punkta f) apakšpunktu un 94. pantu.

Visbeidzot prasītāja apgalvo, ka atbildētāja ir pārkāpusi labas pārvaldības principu, jo tā esot prettiesiski sajaukusi atlases un piešķiršanas kritērijus.

([1]) Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp)

Prasība, kas celta 2010. gada 3. decembrī — *JBF RAK LLC*/Padome

(Lieta T-555/10)

(2011/C 30/96)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *JBF RAK LLC* (*Al Jazeerah Al Hamra, Ras Al Khaimah*, Apvienoto Arābu Emirāti) (pārstāvis — *B. Servais*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Padomes 2010. gada 27. septembra Īstenošanas Regulu (ES) Nr. 857/2010, ar ko dažu veidu Irānas, Pakistānas un Apvienoto Arābu Emirātu izcelsmes polietilēntereftalāta importam piemēro galīgo kompensācijas maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu ([1]);

— piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības atbalstam prasītāja izvirza četrus pamatus.

1) Ar savu pirmo pamatu prasītāja apgalvo, ka Padome ir pārkāpusi Padomes Regulas (EK) Nr. 597/2009 ([2]) 15. panta 1. punktu, tiktāl, ciktāl tā nav ņēmusi vērā faktu, ka Saūda Arābijas Karalistes reģistrētais izejvielu imports nav pakļauts ievedmuitas nodoklim un līdz ar to ir pieļāvusi kļūdu, aprēķinot subsīdijas apmēru. Prasītāja apgalvo, ka šajā gadījumā Padome nav:

   — pareizi noteikusi kompensējamo subsīdiju apmēru tādēļ, ka tā nav ņēmusi vērā muitas savienību Persijas līča Sadarbības padomes (GCC) dalībvalstu muitas savienību;

   — ņēmusi vērā minētās muitas savienības ietekmi uz kompensējamo subsīdiju apmēru.

   Līdz ar to prasītāja apgalvo, ka kompensācijas maksājums pārsniedz izmeklēšanas rezultātā noteikto kompensējamo subsīdiju apmēru.

2) Ar savu otro pamatu prasītāja apgalvo, ka Padome ir pārkāpusi Padomes Regulas (EK) Nr. 597/2009 30. panta 5. punktu, tiktāl, ciktāl tā nav ņēmusi vērā piezīmes, ko prasītāja bija laikus iesniegusi 2010. gada 5. augustā.

3) Ar savu trešo pamatu prasītāja apgalvo, ka Padome ir pārkāpusi Padomes Regulas (EK) Nr. 597/2009 11. panta 8. punktu, tiktāl, ciktāl tā nav pārbaudījusi prasītājas 2010. gada 5. augustā iesniegtās informācijas precizitāti.

4) Ar savu ceturto pamatu prasītāja apgalvo, ka Padome ir pārkāpusi labas pārvaldības principu tiktāl, ciktāl tā ir pieņēmusi apstrīdēto regulu, neņemot vērā visu tās rīcībā esošo informāciju.

([1]) OV L 254, 10. lpp.
([2]) Padomes 2009. gada 11. jūnija Regula (EK) Nr. 597/2009 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis, OV L 188, 93. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 6. decembrī — *Novatex*/Padome

(Lieta T-556/10)

(2011/C 30/97)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Novatex Ltd*, (*Karachi*, Pakistāna) (pārstāvis — *B. Servais*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Padomes 2010. gada 27. septembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 587/2010, ar ko dažu veidu Irānas, Pakistānas un Apvienoto Arābu Emirātu izcelsmes polietilēntereftalāta importam piemēro galīgo kompensācijas maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu ([1]);

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu savu prasību, prasītāja izvirza divus pamatus.

Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir pārkāpusi Padomes Regulas (EK) Nr. 597/2007 ([2]) 3. pantu, kļūdaini secinot, ka Galīgā nodokļa režīms (GNR) ir sistēma, kurā neiekļauj valsts ieņēmumus, un ka līdz ar to tas ir finansiāls ieguldījums, un ka GNR gandrīz vienmēr sniedz priekšrocības prasītājai. Prasītāja apgalvo, ka:

— Galīgā nodokļa režīmu nevar uzskatīt par finansiālu ieguldījumu Padomes Regulas (EK) Nr. 597/2009 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) daļas izpratnē, to interpretējot saskaņā ar atbilstošo PTO Nolīguma par subsīdijām un kompensācijas pasākumiem tiesību normu un tās interpretāciju PTO judikatūrā;

— ar apstrīdēto regulu ir pārkāpts Padomes Regulas (EK) Nr. 597/2007 3. panta 2. punkts, to interpretējot saskaņā ar attiecīgo PTO Nolīguma par subsīdijām un kompensācijas pasākumiem tiesību normu, secinot, ka ar Galīgā nodokļa režīmu prasītājai tiek piešķirtas priekšrocības.

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir pārkāpusi:

— Padomes Regulas Nr. 597/2009 3. panta 2. punktu un 6. panta b) punktu, tos interpretējot saskaņā ar attiecīgo PTO Nolīguma par subsīdijām un kompensācijas pasākumiem tiesību normu, piemērojot tādu vidējo komerciālo likmi, kas bija spēkā izmeklēšanas laikā, tādā apjomā, kā tā bija norādīta Pakistānas nacionālās bankas tīmekļa vietnē, nevis vidējo komerciālo likmi, kas bija piemērojama laikā, kad prasītāja saņēma aizdevumu;